

«Κοινός Τόπος»: Μια έκθεση που συνεχίζει το ταξίδι της

/ [Πεμπτουσία](#)

Η έκθεση «Κοινός Τόπος», που εγκαινιάστηκε το Σάββατο 12 Νοεμβρίου, στο Βυζαντινό Μουσείο Βέροιας και θα παραμείνει εκεί για ένα μήνα, έχει ήδη παρουσιαστεί σε άλλες πόλεις της Ελλάδας με επιτυχία, αναζητώντας, μέσα από τα έργα 27 Ελλήνων και ξένων σύγχρονων καλλιτεχνών, τι μπορεί ν' αποτελέσει «κοινό τόπο»: «Ένας κοινός τόπος υπάρχει βαθιά θαμμένος στο κέντρο κάθε σύγκρουσης».

Ένας τόπος αρμονικής (δυστυχώς όχι πάντα) συμβίωσης και συνύπαρξης σε ξένο περιβάλλον .

Τι μπορεί να αποτελέσει κοινό τόπο;

Η παιδική ηλικία, ο πόνος, ο έρωτας, ο θάνατος. Εμπειρίες που αποδεικνύονται παραπλήσιες ή και συχνά όμοιες, ανεξάρτητα από την καταγωγή ενός ανθρώπου, και ουσιαστικά υφαίνουν δεσμούς ορατούς και αόρατους μεταξύ μας.

Η πλατεία του χωριού, ένας τόπος κοινός για όλους τους κατοίκους απετέλεσε στο παρελθόν τόπο συνάντησης και διευθέτησης προβληματικών καταστάσεων. Τι αποτελεί σήμερα για τον σύγχρονο κάτοικο της πόλης αλλά και της υπαίθρου αυτό

τον κοινό τόπο; Συνεχίζει να υπάρχει; Υπάρχει άραγε η ανάγκη αυτή και πώς εκφράζεται;

Παρατηρούμε τις συγκεντρώσεις των μεταναστών στα πάρκα των πόλεων όπου ψάχνουν να βρουν πρόσωπα γνώριμα και ήχους γνωστούς. Η ανακάλυψη ενός κοινού τόπου δημιουργεί μια αίσθηση ασφάλειας και ζεστασιάς, οδηγώντας τους συμμετέχοντες στον σεβασμό ακόμη και στην φιλία.

Σ' αυτόν τον κοινό τόπο όμως συχνά εμφανίζονται και οι αντιπαραθέσεις των ανθρώπων, η διάσταση των απόψεών τους και ανοίγεται η ευκαιρία της συζήτησης και της διαβούλευσης.

Επιβάλλεται σήμερα τα κοινωνικά εμπόδια να πάψουν να υφίστανται σε ένα κόσμο που συνέχεια αλλάζει η προσπάθεια συνεκτικότητας να γίνει ισχυρότερη ώστε να αποτελεί στήριξη για τον συνάνθρωπο.

Ο κοινός τόπος προϋποθέτει, άσχετα από τα προσωπικά μας πιστεύω, ότι μπορούμε να μοιραστούμε ένα κοινό ενδιαφέρον για την ατομική και την κοινωνική ανάπτυξη, ότι έχουμε την θέληση και πνεύμα δεκτικό να ακούσουμε, να αναθεωρήσουμε, να συνεισφέρουμε και να δημιουργήσουμε εν τέλει μια νέα πραγματικότητα.

Η γη άλλωστε είναι ο κοινός τόπος για αμοιβαία κατανόηση, συνύπαρξη, ανεκτικότητα.